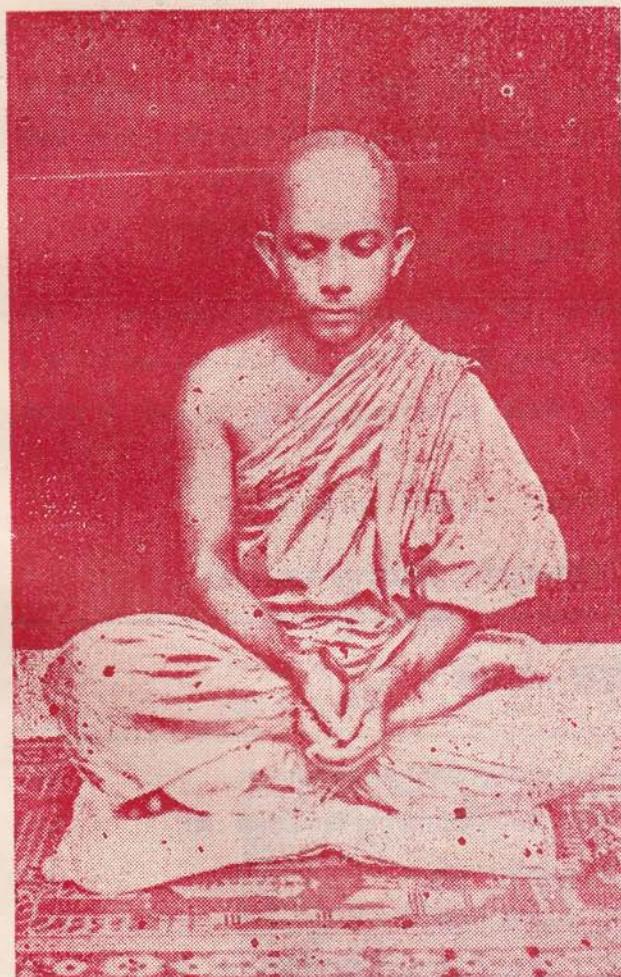

नमो तस्य भगवतो अथर्वा सम्मा समुदस्य

आनन्द भूमि

THE ANANDA BHOOOMI

(The Only Buddhist Magazine of Nepal)

बुद्धधर्म सम्बःधी
नेपालको एकमात्र
मासिक पत्रिका

कर्ति पुही

वार्षिक रु. १५।-

प्रति रु. २।-

स्व. नारद महास्थविर (श्री लंका)

बुद्ध सम्बत् २५२७

नेपाल सम्बत् ११०३

वर्ष ११

आश्विन पूर्णिमा

काठलाल्लाल्ला

मंक ६

विक्रम सम्बत् २०४०

1983 A. D.

Vol. 11

कार्तिक

Oct.

No. 6

“आनन्दभूमि”को नियम

- (१) “आनन्दभूमि” आनन्दकुटी विहार गुडीद्वारा प्रकाशित हुने नेपालका एकमात्र बुद्धधर्म यस मासिक पत्रिका हो । यो प्रत्येक पूर्णिमाको दिनमा निस्कनेछ । यसको आजीवन ग्राहक-शुल्क रु. १५०।- र वार्षिक-शुल्क रु: १५।- मात्र छ । जूनसुकै महीनामा पनि ग्राहक बन सकिन्छ । वार्षिक - ग्राहकलाई पूरा १२ बटा अङ्क प्राप्त हुनेछ । एक प्रतिको रु. २।-
- (२) यसमा बुद्धधर्मसँग सम्बन्धित विषय छापिनेछ ।
- (३) लेखकद्वारा प्रकट भएका कुनै पनि विचारमा लेखको उच्चरदायित्व लेखक नै हुनेछ सम्पादक मण्डल हुनेछैन ।
- (४) लेखकले नेपाली, नेपालभाषा र अंग्रेजीमध्ये कुनै पनि भाषामा लेख पठाउन सक्नुहुन्छ र पठाइएका लेख फिर्ता पठाउने व्यवस्था गर्न नसकिने भएकोले लेखको प्रतिलिपि आफूसँग राखी पठाउन अनुरोध छ ।
- (५) लेख पठाउदा पूरा साइजको कागजमा एकपटि मात्र लेखेर पठाउनुपर्नेछ ।
- (६) ग्राहक शुल्क, विज्ञापन तथा प्रबन्ध सम्बन्धी पत्र व्यवस्थापकको नाउंमा पठाउनुहोला । पत्र व्यवहार गर्दा आफ्नो ग्राहक संख्या तथा नाम, ठेगाना राम्ररी लेखिएको हुनु जरूरी छ । ठेगाना हेरफेर हुने भएमा एक महीना अगावै व्यवस्थापकलाई सूचना दिनुहोला । पत्रिका समयमा नपुगे सूचना दिने गर्नुहोला ।
- (७) कुनै पनि लेख प्रकाश गर्ने वा नगर्ने अधिकार सम्पादकमै रहने छ ।

आनन्दभूमि कार्यालय, आनन्दकुटी, स्वयम्भू, काठमाडौं ।

विषय-सूची

१. बुद्ध वचन	१	६. महालता — प्रसाधन	१२
२. अद्वेगित्यको भाविताद्वारा अमृतमा पुग्छ	२	१०. काशोस्वयंसूया विषये छत्वा : चा	१५
३. बुद्धका अमृतवचन	३	११. “अनित्य”	१७
४. नेपाल बौद्ध परियति शिक्षा : एक परिचय	५	१२. छि स्यूला थे ?	१८
५. जीवन	७	१३. आनन्दकुटी विहारगुठीया ल्याः चाः	१९
६. आनन्दकुटी अस्मनाइ एसोसिएशनको स्थापना द	८	१४. Buddhism and Piritih	२१
७. सम्पादकलाई चिठी	९	१५. सम्पादकीय	२२
८. पालि—नेपाली—शब्दकोश	११	१६. बौद्ध गतिविधि	२३

ॐ अष्टम ब्रह्म विद्या

प्रधान—सम्पादक

भिक्षु कुमार काशयप

सम्पादक

सुवर्ण शाक्य

प्रकाश वज्राचार्य

ध्यावस्थापक

भिक्षु महानाम

प्रकाशक

आनन्दकुटी विहार—गुड़ी

स्वयम्भू, काठमाडौं

फोन नं. १४४३०

महाबग्ग— विनयपिटकबाटः—

“चरथ भिवख्वे चारिकं बहुजन हिताय
बहुजन सुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय
हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। देसेथ भिवख्वे
धर्मं आदिकल्याणं मञ्जेकल्याणं परियोसान
कल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवलं परिपुण्णं
परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेथ ।”

भिक्षुहरू ! बहुजन हितको लागि, बहुजन सुखको लागि,
विश्वमायि दयाको लागि, दैव र मनुष्यहरूको हित, सुख
र कामको लागि संचार गर । भिक्षुहरू ! आरम्भ, मध्य
र अन्त्य समयसम्म कल्याण हुने धर्मको धर्थं र माव सहित
उपदेश दिएर सम्पूर्ण परिशुद्धि ब्रह्मचर्यं (धर्म) को प्रकाश
गर ।

आफूलाई संयम राख्ने र दमन गर्ने व्यक्ति निर्वाणतिर जान सबछ, हात्ती घोडा
आदिमा चढी त्यसतिर जान सकिँदैन ।

- आचार्य भिक्षु अमृतानन्दद्वारा संपादित
बुद्धकालीन श्रावकचरितवाट

श्रद्धेन्द्रियको भाविताद्वारा अमृतमा पुरुष

एक समय श्रावस्तीको पुव्वकोट्ठकमा भगवान् बस्नुमएको थियो । अनि भगवान् ले त्यहाँ आयुष्मान् शारिपुत्रलाई आमन्त्रण गर्नुभयो—“सारिपुत्र ! तिमी विश्वास गर्छो के अद्वेन्द्रियको भाविता बहुलीकृत गर्दा अमृतमा पुरुष, अमृतपरायण हुन्छ तथा अमृतपर्यवसान हुन्छ ? द्वीयेन्द्रिय... अमृते न्द्रिय... समाधीन्द्रिय... प्रज्ञेन्द्रियको भाविता बहुलीकृत गर्दा अमृतमा पुरुष, अमृतपरायण हुन्छ । अमृतपर्यवसान हुन्छ ?”

“मन्ते ! यस विषयमा म भगवान् प्रतिको अडाले मात्र विश्वास गर्दिन कि अद्वेन्द्रियको भाविता बहुलीकृत गर्दा अमृतमा पुरुष... । मन्ते ! जसले यसलाई प्रज्ञा

द्वारा जानेको छैन, देखेको छैन अनुभूति गरेको छैन, साक्षात्कार गरेको छैन, स्पर्श गरेको छैन—त्यस्ताले मात्र त्यहाँ अर्काको अडामा लाग्छन्... । मन्ते ! जसले यसलाई प्रज्ञाद्वारा जानेको छ, देखेको छ, अनुभूति गरेको छ, साक्षात्कार गरेको छ, स्पर्श गरेको छ—उनीहरू त्यहाँ निस्सन्देही तथा निश्चांकी हुन्छन् कि अद्वेन्द्रियको भाविता बहुलीकृत गर्दा अमृतमा पुरुष... । मन्ते ! मैले पनि यसलाई प्रज्ञाद्वारा जानिसकेको छु, देखिसकेको छु, अनुभूति गरिसकेको छु, साक्षात्कार गरिसकेको छु स्पर्श गरिसकेको छु र । म त्यस विषयमा निस्सन्देही तथा निश्चांकी छु... ।”

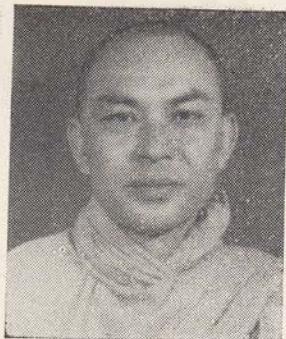
“साधु सारिपुत्र ! साधु !!; सारिपुत्र ! जसलाई प्रज्ञाद्वारा यसको ज्ञान भएको छैन, देखेको छैन, अनुभूति गरेको छैन, साक्षात्कार गरेको छैन, स्पर्श गरेको छैन—उनीहरू त्यहाँ अर्काको विश्वासमा लाग्नेछन् । सारिपुत्र ! जसले प्रज्ञाद्वारा यसको ज्ञान गरेको छ,... स्पर्श गरेको छ—उनीहरू त्यसमा निस्सन्देही तथा निश्चांकी हुनेछन्... ।”

१. सं. नि. IV, पृ १५१: पुव्वकोट्ठकमुत्तमं; इन्द्रियसंयुतं. अ. क. III पृ १६५.

२. ‘पुव्वकोट्ठक’ भनेको धावस्तीको पूर्वतिर रहेको अचिरवती नदीमा छुट्याहएको नुहाउने ठाउँ हो च्चनी पर्ण. सू II.

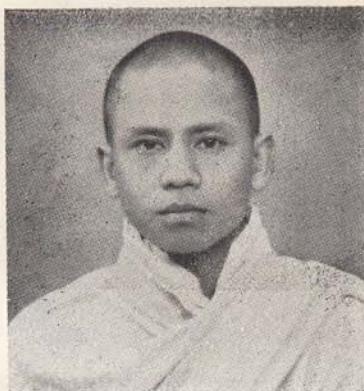
पृ १५८: पासरासियसुत्तवण्णनाले उल्लेख गरेको छ । मरतासिह उपाध्यायले आफ्नो दू. घा. मू. पृ. २४३-४४ मा पुव्वकोट्ठक भनेको धावस्तीको पूर्वतिरको ढोकाको खापा (फाटक) भनी लेखेको छ ।

आनन्दकृती विहारगुरीका पदाधिकारीहस्त

संस्थापक

भिक्षु अमृतानन्द महास्थविर

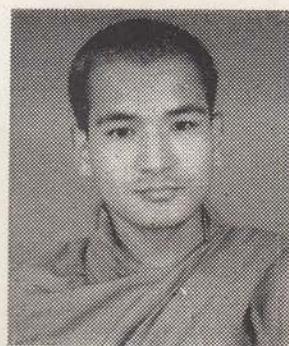
अध्यक्ष

भिक्षु अश्वघोष महास्थविर

उपाध्यक्ष

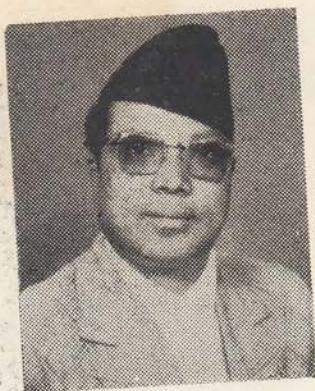
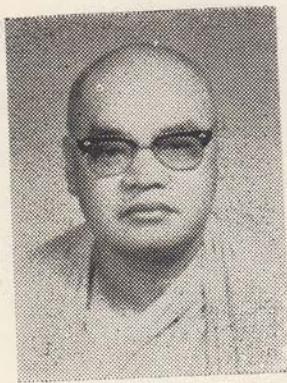
श्रो रत्नबहादुर वज्राचार्य

सदस्य-सचिव

भिक्षु मैत्री

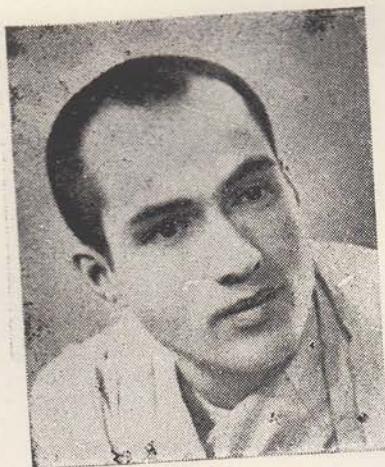
आनन्दभूमि पत्रिकाका पदाधिकारीहरु

सम्पादक
श्री सुवर्ण शाक्य

सम्पादक
श्री प्रकाश वज्राचार्य

ठब्बस्थापक
भिक्षु महानाम महास्थाविर

बुद्धका अमृतवचन

मन सुख्य हो कारण जुनसुक्त अवस्थामा
पनि मन अगाडि पुरावळ । खराब नियतले काम गर्नें
वा कुरा गर्नें व्यक्तिको पछाडि गाडा तान्ने गोरुको
पछि पछि गाडाको पांग्रा आए जैं दुःख पछाउंदे
आउंदछ । यस्तै असल मनसायले काम गर्नें वा कुरा गर्नें
व्यक्तिको पछाडि छाया जस्तै सुख पछि लाग्दछ ।
एउटा शब्दले अर्को शब्दलाई जति हानी गर्दछ त्यो-
भव्या वेरै, खराब बाटोमा गहरहेको आफ्नो चित्तले
आफैलाई हानी गर्दछ । सम्मांसमा लागिरहेको वित्तले
आमा बाहु बन्धु बान्धवहडले भन्दा पनि बढी आप्नो
उपकार गर्दछ । यो शरीर माटाको भाँडो जस्तो क्षण-
भंगुर जानी चित्तलाई नगर जस्तै विशाल गनुं पर्दछ ।
प्रज्ञाही शस्त्रले मारलाई जित्नुपर्दछ । यसरी विजय
प्राप्त गरिसकेपछि पनि अनासक्त भएर आप्नो चित्त-
लाई रक्षा गरिरहनुपर्दछ ।

साररहितलाई सार र सारलाई साररहित
ठानी निष्पादृष्टि राख्ने व्यक्तिलाई सार वस्तु कहिल्ये
प्राप्त हुँदैन । सारलाई सार र असारलाई असार भनी
सम्यक् दृष्टि रहेको व्यक्तिलाई मात्र सार वस्तु लाभ
हुँदछ । रुखलाई हावाले ढालदछ तर पर्वतमा रहेको
हुँगलाई जस्तोसुके ठूलो आँधीले पनि चलाउन सक्तैन ।
यस्तै अज्ञानदृष्टि भएका, आप्नो आँखा, कान, र सुख
आदि इन्द्रियलाई वशमा राख्न नसक्ने, अलसी र
धीर्घहीन व्यक्तिलाई मारले सज्जसंसित हराउंदछ परन्तु

ज्ञानदृष्टि भएका आप्नो इन्द्रिय वशमा भएका, भद्रा
र धीर्घवान् व्यक्तिलाई मारले केही पनि गर्न सक्नैन ।

मलाई गाली गन्धी, कृटचो, विटचो, मेरो घो
लियो, त्यो त्यो लियो भनी बारबार मनमा लिइ-

— फणीन्द्र रत्न वज्राचार्य —

रहने विस्तको शत्रु कहिल्ये नाश हुँदैन कारण वरमा-
बले वेर कवापि शान्त हुँदैन, अवैरमावले भाल
वर शान्त हुँन्छ । अतएव कोधीलाई अकोधले जित्नु
पर्दछ, खराब गर्नेलाई असल काम गरेर जित्नु-
पर्दछ, कपटीलाई बान्नले जित्नुपर्दछ र असत्यवादीलाई
सत्यले जित्नुपर्दछ ।

अकले के गन्धो, के गरेन भनी खोजीनीति गरि-
रहनुपर्दा आप्नो दोष पत्ता लगाउनु राम्रो छ ।
मैले आफैले के गरे के गरिन भनी हैनु उत्तम छ ।
अर्काको दोष देख्नु सजिलो छ, आप्नो दोष ढम्या-
उनु गाहो छ । मानिसले अर्काको दोष ढूँसो जस्तै
उठाउंदछ तर आप्नो दोष झेल्याहा जुवाङ्गोले आप्नो
झेल लुकाए जस्तै लुकाउंदछ । हावा आएको
दिशातिर पर्याको धूलो आफंतिर आए जस्तै निर्देष
शुद्ध, निःक्लेशीहरूलाई गरेको दोषारोपण ब्रतिकल
आफै माथि आइलाग्दछ ।

मूर्खहरू मात्र हामी एक दिन मर्मुपर्दछ भनी
विचार गर्दैबन् । हामी एक दिन अवश्य मर्मुपर्दछ भनी
विचार गरेको छर्छमा कसैसंग रिस राग लगडा मर्मु

वर्णेष्ठैन । मर्त्यग प्रशस्त धन छ, मेरा स्त्री पुत्र पुत्री
छन्, मनी धन र जनमा मात्र भुलिरहनेहरूलाई हुँच
परिहर्न्छ । आपनो शरीर त आपनो अधीनमा छैन
जने यो धन, परिवार आपनो कदापि हुँदैन ।

जिबोले खाद्य पदार्थको स्वाद पाउन सक्छ,
डाडु पम्हूले यसको स्वाद पाउन सक्नन् यसरी नै
विद्वानहरूले क्षम्भर मात्र पैण्डितजनहरूको संगत
गरेर पनि धर्मको रस पाउन सक्नन्, मूर्खहरूले
जीवनभर सत्संग गरिरहे पनि धर्मको रस थाहा पाउन
सक्नन् । सकेसम्म आफूमन्दा उत्तम मुख्यहरूको बा
आफू समानका व्यक्तिहरूको संगत गर्नु, यस्ता पाउन
सकेन मनी मूर्खहरूको संगत गर्नुमन्दा एकलं विचरण-
गर्नु असल छ । बासना नमएको फूल रास्तो भए पनि
व्यर्थ छ, यस्तै काम न काजको कुरा रास्तो भए पनि
महत्वपूर्ण हुँवैन । विना कामको हजारवटा कुरा गर्नु

मन्दा सारपूर्ण एउटै कुरा गर्नु उत्तम छ, हुन तुपा
सुनेर शान्ति प्राप्त हुँच ।

निद्रा नहुनेलाई रात लामो हुँच, घोकेको
मानिसाई बाटो लामो हुँच, सद्धर्मको ज्ञान नमएको
मानिसहरूलाई संसार लामो हुँच । रास्तरी नष्टाइएको
छानाबाट पानी चुहे जस्तै ध्यान रक्षित चित्तमा राग
होष मोहरूपी पानी चुहिँच । चञ्चलचित्त, हुराचारी
प्रजाहीन, ध्यानशून्य, अलसी तथा अनुसाही भई सम-
वर्ष जिउनुपन्दा वृढिचित्त,शीलबान प्रजावान,ध्यानी, उद्योगी
तथा बीयंशीज भई एक दिन मात्र बाँच्नु पनि श्रेष्ठ छ ।

राग, काम र तृष्णाले शोक र भय उत्पन्न
हुँच । भोक ठूलो रोग हो । संकार ठूलो हुँच हो ।
पस्तो ज्ञान लाभ गरी प्राप्त हुने निर्बाण नै परम सुख
हो । रोग नहुनु ठूलो लाभ हो, सन्तोष ठूलो धन हो,
विश्वास ठूलो बध्यु हो, निर्बाण परम सुख हो ।

(धर्मपदमा आधारित)

मानिलिनुस्, कुनै व्यक्ति दिनहुँ एक निश्चित समयमा भुत्त्छ, र यदि त्यो चालिस
वर्षसम्म सात बजेको सत्ता पाँच बजे उठ्ने गर्दछ भने त्यसको आयुमा करोब दश
वर्षको बृद्धि हुनेल्य ।

- डाढरिज

नेपाल बौद्ध परियति शिक्षा : एक परिचय

महाकल्पणाका प्रतीक तथागत भगवान्, गौतम बुद्धले बहुजनको हित र सुखको लागि बोधिसत्त्वको रूपमा जन्म लिनुभए दश वारमिता पूरा गर्नुभयो र बुद्धत्व प्राप्त गर्नुभयो । वहाँले बहुजनको चिन्तना नगर्नुभएको भए दौपंकर तथागतको याला मै निर्वाण प्राप्त गर्न सबसुहुँध्यो । थाँफ मात्र तरेर एँ भने स्वार्थी बन्ने भएँ, धेरेजनालाई तार्न सके ११ओ भन्ने विचारले हुदृष्टत्वको प्रार्थना गर्नुगयो ।

बुद्धत्वलाभ पछि ४५ ब्यांसम्म वहाँले ८४,००० धर्मस्कंध देशना गर्नुभयो । त्यसलाई बाँड्वा तीन पिटक हुन आउँछ । सूक्त, विषय र अविद्यमं पिटक । साथै परियति र पटिवेदिमा पनि बाँड्न सकिन्छ ।

‘परियति’ भनेको भगवान्, बुद्धले देशना गर्नुभएका उपदेशलाई अध्ययन गरी अङ्गलाई अध्ययन गराउन्, “पटिपत्ति” अध्ययन गरेको उपदेशलाई मनन गरी शील पालन गर्नु वा धर्म अनुसार चलनुलाई भनिन्छ भने “पटिवेद” धर्मानुसार आचरण गरी पक्ष प्राप्त गर्नुलाई भनिन्छ ।

बौद्धदेशहरूमध्येमा श्रीलंकामा प्रत्येक स्कूलमा बुद्धधर्म अनिवार्य विषय बनेको छ भने ५ बढा छुट्टि विश्वविद्यालयहरू बौद्धधर्म अध्ययन गराउन स्थापना भएका छन् । त्यसको अतिरिक्त हरेक आहूतवार बुद्ध

धर्म सिकाउने कायं बोद्ध विहारहरूमा गरिन्छ । त्यस्तै बर्मा र थाइल्याण्डमा पनि व्यवस्था राख्न छ ।

प्रस्तुत कर्ता:- भिक्षु मैत्री

सचिव, नेपाल बौद्ध परियति शिक्षा सहयोग समिति, काठमाडौं ।

नेपालमा बुद्धधर्मको बत्तमान थेरवादी शासन प्रादुर्भाव भएको ५० वर्षभन्दा बढी भएको छैन ।

२०१८ सालमा हाल नेपाल बौद्ध परियति शिक्षाका केन्द्रीय परीक्षा नियमक मिक्षु बुद्धधोष महास्थविर प. १. विश्लौ स्थित सुगलपुर विहारमा बसोवास गरिरहनुभएको बेला सुगत बोद्ध मण्डलका सचिव श्री धर्मरनन शाकयले बोद्ध शिक्षा विलाउने ऐउठा व्यवस्था भए राज्ञो भन्ने सुझाउ मह स्थविरज्यूलाई दिनुभएको यियो । उक्त सुझाव वहाँले अखिल नेपाल मिक्षु महासंघमा पैश गर्दा सर्व सम्मतिबाट ६ महीना पछि स्वीकृत भयो, फलस्वरूप हाल नेपालका संघनायक पूज्य प्रज्ञानन्द महास्थविरको ६४ औं सुखव जन्मोत्सवको उपलक्ष्यमा “नेपाल बौद्ध परियति शिक्षाको उद्घाटन गरी २५०७ औं बुद्धजयन्तीको सुखव उपलक्ष्यमा कक्षा संचालन प्रारम्भ भएको यियो । रेडियो नेपालबाट सर्वप्रथम यस सम्बन्धमा विचरण प्रसारित भएको यियो ।

नेपाल बौद्ध परियति शिक्षाको कक्षा संचालन प्रथम थेगीदेखि दशव थेगीसम्म हुँथ । त्यसमध्येमा बुहुष्ठा उपाधिहरू छन् । "सद्भम पालक" र "सद्भम कोयिव" । हालसम्म २० वर्षे भित्रमा ५ हजारभन्दा बढी विद्यार्थीहरूले उक्त शिक्षामा अध्ययन गरी छतोर्ण भएका छन् ।

नेपाल बौद्ध परियति शिक्षाको कक्षा संचालन प्रत्येक शनिवार निम्न केन्द्रहरूमा खेरहेका छन् ।

- (१) आनन्दकुटी विद्यापीठ, स्वयम्भू ।
- (२) गणमहाविहार,
- (३) धर्मकीर्ति विहार,
- (४) बुद्ध विहार, काठमाडौं ।
- (५) यशोधरा बौद्ध विद्यालय,

- (६) शावधारिसिंह विहार पाटन ।
- (७) प्रणिधिपूर्ण विहार, बलम्बू ।
- (८) मुनि विहार
- (९) बौद्ध समकृत विहार, भक्तपुर ।
- (१०) सुदर्शन विहार, बनेपा ।
- (११) नगरमण्डप कौति थी विहार, कीतिपुर ।

नेपाल बौद्ध परियति शिक्षा धरमा बसेर पनि अध्ययन गर्न सकिन्छ । परीक्षा मात्र नजिकको केन्द्रमा गएर दिन सक्नेछ । आमा बुद्धाहरूले आफ्ना केटा केटीहरूलाई ज्ञान गुण तथा नैतिकता सिकाउन बौद्ध शिक्षा पढाउनु अति आवश्यक छ । यस्तो शिक्षा पढ्नु नेपालमा हुनु नेपाली बौद्ध जगत्को लागि एक गोरखको कूरा हो । अस्तु ।

बट्रैण्ड रसोलका तीन सन्देश

१. नशाको हालत तात्कालिक आत्महत्या हो; जुन सुख त्यसले दिन्छ, त्यो केवल नकारात्मक हो, दुःखको क्षणिक बिस्मृति ।
२. सभ्यताको अन्तिम सुफल यो होओस् कि हामीमा फुर्सदको बेलाको उपयोग समर्दारीपूर्वक गर्न आओस् ।
३. प्रेम मानिसको भित्री एक असल भावनाको नाम हो; जुनलाई निकालिदिइयो भने मानिस र पशुमा फरक रहेदैन ।

जीवन

—गागरीन ताम्राकार

जीवन आशा र निराशाको संगम हो,
यो आँसु र हाँसोको भूलभूलेधा हो ।

जीवनमा जब आशाले साथ दिन्छ
तब जीवनमा हाँसे हाँसोले भरिदिन्छ ।
तब अनुभव हुन्छ यो धरती साँचेको स्वर्ग रहेछ ।

जीवनमा जब निराशको बावल छाउन्छ
तब जीवन उदासीनहाले भरिदिन्छ ।
तब अनुभव हुन्छ यो साँचेको दुःखको सागर रहेछ ।

जीवन एक चक्रवूह हो जसमा मानिस अल्मसिङ्घन्
यो दुःखको सागर हो जसमा मानिस जन्मछन् ।
यो एक स्वर्ग पनि हो जसमा मानिस रमाउन्छन् ।

जीवन क्षणिक हो एकदिन बिलाउनेछ ।
स्थानले यस चक्रवूहबाट पार लगाउन
बुद्धको महान् सम्बोधको शरणमा जाओ ।

“प्रजा नै भनुष्यको रस्न हो”
यसेको सहाराले नै मानिसले मुख दुःखमन्वा माथि
एक शान्त क्लेश विहीन जीवन आपन गर्न सक्तम हुम्छन् ।

आनन्दकुटी अलमनाइ एसोसिएशनको स्थापना

आनन्दकुटी विद्यापीठका भू० पू० विद्यार्थी-
हरुको सकृदातमा आनन्दकुटी अलमनाइ एसोसिएशनको
स्थापना गरिएको छ ।

उक्त एसोसिएशनको उद्घाटन गर्नुहुँदै भिक्षु
अमूतानन्दले यस अलमनाइ एसोसिएशनले समाज र
राष्ट्रलाई केही न केही देन दिन सकोस् भन्ने कामना
व्यक्त गर्नुभयो र संगठनहरू खोल्न सजिलो छ
तर यसको संरक्षण गर्न अति गाहो हुने कुरा
आँख्याउँवै दीर्घजीबीरूपमा यस एसोसिएशनको विकास
गरी यसको फाइदा देश र जनतालाई दिन सक्तुपर्दछ
भन्ने कुराको सल्लाह बहाँले यसका सदस्यहरूलाई
दिनुभयो ।

हाँस्रो स्तर दिन प्रतिदिन गिर्द गएको छ,
हामी नेपालीहरू आज पनि महादरिद्र भएर बाँचनु-
परेको छ । यो अवस्थाबाट पार हुनका लागि पढे
लेखेका व्यक्तिहरूले खालि शहरतिरमात्र रोजगारी
खोज्नुभएन, आफूले पाएको सौप र इलमलाई गाउँ
घरतिर गई प्रयोग गर्नुपर्यो भन्ने कुरा बहाँले
समझाउनुभयो ।

उक्त अवसरमा आनन्दकुटी विद्यापीठका प्र० अ०
श्री रत्नबहादुर वज्राचार्यले यस विद्यालयबाट माध्यमिक
शिक्षा हासिल गरिसकेका विद्यार्थीहरू राष्ट्रका विभिन्न

धर्ममा रही काम गरिरहेको कुरा स्मरण गराउनुहुँदै
भन्नुभयो कि त्यस अलमनाइ एसोसिएशनको माध्यमहरारा
छरिएका विद्यार्थीहरू एक ठाउंमा जम्मा भई आ-
ओपना अनुभवहरुको आदान प्रदान गर्ने राख्न बाटो
हुन गएको छ । यस एसोसिएशनले शिक्षाक्षेत्रमा समेत
महत पुर्याई देश र नरेशको सेवामा सधैं संकलित
रहोस् भन्ने कामना व्यक्त गर्नुभयो ।

एसोसिएशनका तर्फबाट तथारी समितिका सदस्य
श्री रमेश भट्टराईले आय व्ययको बिवरण सुनउन्-
भएको थियो । उक्त अवसरमा एसोसिएशनका तर्फबाट
उपस्थित सबै महानुभावहरूलाई श्री स्त्रेन्ड्र सिद्धि
वज्राचार्यले धन्यवाद ज्ञापन गर्नुभएयो थियो ।

यस अलमनाइ एसोसिएशनको द्यसदेला भएको
निर्धारित पदाधिकारीहरू निर्वाचित
भएका छन् । सभापति श्री स्त्रेन्द्रप्रसिद्धि वज्राचार्य,
उपसभापति श्री रमेश भट्टराई, महासचिव श्री बिजय
बिक्रम शाह, सहसचिव श्री दुशील निरोला,
कोषाध्यक्ष श्री नरेश बैद्य र सदस्यहरू क्रमशः
श्री केनुर जोशी, श्री दीपेन्द्रबहादुर शाह, श्री नरेश
काजी ताम्राकार, श्री मदन नेपाली, श्री राजेन्द्र शाख्य
श्री प्रियदर्शन मानन्दर, श्री सुशील सेरचन, श्री रमेश
तुलाधर र श्री हीरेन्द्रमान प्रधान । ★

प्रस्तुतकर्ता:- श्री. लक्ष्मी प्रसाद प्रसाई

सम्पादकलाई चिठी

आनन्दधूमि, घर्ष १० अङ्कु ७ मा प्रकाशित
बी अङ्कुन पाखिनको 'बुद्धिमंमा प्रभाव पानें तत्व-
हरू' शीर्षकको लेखमाथि निके टीका-टीपणी भरहेको
विभिन्न अङ्कुमा प्रकाशित 'सम्पादकलाई चिट्ठी' शीर्ष-
कमा पाए ।

उक्त अङ्कु ७ मा मैले पनि हेतु सुअवसर
पाए, पढा मलाई पनि त्यस सम्बन्धमा केही लेखने
इच्छा भयो ।

कुनै विषयमाथि लेख लेखनु अघि इस
सम्बन्धमा गहिरो विश्लेषण सहित बौद्धिक स्तर दिन
सक्नु नै लेखकको परिचायात्मक गुण हो । वहाँको
लेखको विभिन्न दुका [पत्र] लाई विभिन्न व्यक्तिहरू-
द्वारा आलोचना तथा समालोचना गरिएको पाइयो ।
त्यसे सन्दर्भमा मैले पनि वहाँको एक सानो पक्षलाई
लिएर आफ्नो कुरा गरेको छु, आशा छ प्रकाशमा
ल्पाइविन् हुनेछ ।

यस्तो बुझदा वहाँ बौद्धिमालाई हुनुहुनेरहेछ
र धर्म सम्बन्धमा निकै गहिरो अध्ययन भएको-
बुझिन्छ तर धर्म सम्बन्धी गहिरो चिन्तन एवं मनन
मनें मानिसले धर्मको [बौद्धिम] वास्तविक अर्थलाई
छलेग्याउनको सहा धर्मविलम्बीहुलाई गाली गन्
त्यति बुद्धिमता जस्तो लागेन; वहाँको भनाइन् सार
‘काठमाडौँका नेवार जाती बौद्ध विहारमा पनि जान्छन
र हिन्दू मन्दिरमा पनि गै पूजा - आजा गर्छन्—यसो

गन्’ वहाँ [लेखक]को दृष्टिमा ठूलो पाप भएछ ।

यस विषयलाई लिएर आफ्नो लेखमा उत्तम्
अघि वहाँले धेरै कुरामा आफ्नो विचार पुऱ्याउन
पथ्यो । तसर्थं वहाँले निम्न कुरामा ध्यान दिन
अनिवार्य ठान्छु:-

[१] बौद्धिमी—धर्म के हो ? [२] यो
विज्ञानको युगले बुद्धिमत्ताई कसरी विश्लेषण गर्छ ?
[३] आजको विश्वमा बौद्धिमको आवश्यकता र
विस्तार कसरी भरहेकोछ ? [४] विश्वको यो राज-
न्तिक तनावपूर्ण स्थितिमा बुद्धिमत्ताई कसरी अगाडि
बढाई ‘शान्तिको भीत’ गाउन सकिन्छ ? [५] अनि-
यस्ताई आफू र हात्रो समाजमा कसरी अबलम्बन गर्ने
र गाउन सकिन्छ ?

उपर्युक्त कुराहरू लेखकले उल्लेख नगरी फला-
नाहरू यसो गर्छन्—दिस्कानाहरू वसो गर्छन्, भन्ने
उल्लेख भएको हुँदा यसतर्फ पनि दृष्टिपात गर्व
बुद्धिमत्ताको विस्तारतर्फ योगदान दिन अनुरोध
गर्दछु ।

बुद्धिम भौतिकबाब हो, यो सर्वमा विदितै
छ । धर्मको नाममा किन भौतिकबाबले प्रख्य पायो
जबकि, धर्म भन्ने बित्तके आत्मबाब [अध्यात्मबाब]
बुझिन्द्यो । अध्यात्मबाबले मानिसलाई सदा अधिकार
पक्षहरूके लैजानथाल्यो । पूजा-आजाको प्रथाले ज्यादे

जन्मदिवसालि भित्र हुड़ाउन थाल्यो र धर्मको नाममा
खोब्द तून थाल्यो । धर्मको नाममा शासन [राज्य
सत्ता] समेत चल्न थाल्यो—जसले पर्दा संपारको उत्पालो
पक्षलाई जताताँ भइहेको आधिक-सञ्चयले अध्य-
कारमय बनायो, जो आजसम्म पनि चल्दै आइहेको
छ । यसको कारण के हो भने—‘धर्म—ईश्वरको
बाटो हो र तेरो ईश्वर [धर्म] सानो र भेरो ईश्वर
[धर्म] ठूलो’ भन्ने बैमनस्यता कायम गरायो । सर्व-
कालीन, सर्वव्यापी बैज्ञानिक यस बुद्धधर्म बाहेक
[हुन त, आजकल यस धर्मका खास-खास बाणीहरूको
अनुसरण अङ्ग धर्ममे पनि गर्न थालेका छन्] अङ्ग
धर्मले बास्तवमा मानव—जगत्मा अन्धविश्वास, साम्प्र-
दायिकता र सञ्चार [विनाश] को बाटो बाहेक अङ्ग
कुनै जीवनको सार तत्त्व केही पनि दिएन ।

एस्तो कोनाहुल्पूर्ण बातावरणमा पनि कस्तरी
आज सर्वैको मन जित्न सक्छैछ भने—बुद्धधर्म कुनै ईश्वर
[अदृश्य शक्ति] को धर्म होइन, यो कुनै मन्दिर वा
मस्तिष्कमा गएर पाठ-पूजा गने धर्म हैन । विशाल
बाब-वक्षिणा दिएर धर्म कमाउने जर्म थो हैन । बुद्ध
धर्म त मानवीय व्यावहारिक आदर्श कर्तव्य हो, जुन
कर्तव्यका लागि तिदान्न तिदार्थ गौतमले शील
[नियम] बनाए—जुन शीलले मानिसलाई एक
धर्कामा—वैमनस्यता कायम नगरी दपामाया र अद्वा
पनि सिकायो । एक धर्ममा सर्वैके शान्तिपूर्ण बीठन
पाए । एस्तेले बुद्धधर्म त शीलपालन हो—न कि,
मन्दिर, मस्तिष्कमा गई आशीर्वाद मारनु ।

बौद्धविहारमा गई पूजा गर्दैना सही बौद्ध
हुँदैन, मन्दिरमा गई पूजा गर्दैना अबौद्ध पनि हुँदैन ।

जसले बुद्धको शील अनुशासित ढंगले पालन गर्छ
तथही नै सही बौद्ध हुन सक्छ ।

यहाँ यतिसन्म देखिएको छ कि २२७ शील
प्रहुण गरी पहेलो [गेरु] बस्त्र धारण गर्ने भिक्षुहरू त
स्वर्गका तह-तहका कुरा घर्छन्, लोभ र क्रोध त्याग्न
सक्तैनन् । बुद्धको शरण, धर्मको शरण, सञ्चयको शरणमा
सर्वस्व परिस्थाग गरी जाने धर्म—गुरुहरूबाट उपर्युक्त
हालतमा भोलि बुद्ध-समाजको कल्पना गर्न सकि-
एला त ।

एस्तेले हामीहरू जस्ता पढे-लेखेका व्यक्तिहरूले
विहार-गुरुबा, मन्दिर, मस्तिष्क, चचंहरूलाई एक
दर्शनस्थल [पर्यटन केन्द्र] मात्रको संज्ञा दिन देश
होला । अङ्ग कुरा बुद्धधर्मलाई भिक्षु, लामा तथा
गुभाजूको विवादमा नमुझी यसको [बुद्धधर्मको] सिद्धा-
न्तको पालन गर्नु र प्रचार गर्नु नै हात्तो कर्तव्य हो ।
भिक्षु, लामा, गुभाजूको विवाद हुने वित्तिक संस्कारको
विवाद हुन्छ, जुन संस्कार भन्नु नै बुद्धधर्मको शील-
वैष्ण बाहिरको कुरा हो । कतै-कतै संस्कारलाई धर्म
भित्र मुछ्न खोजिएको देखिन्छ; संस्कार भन्ने त एउटै
धर्मलाई भए ता पनि जातीयता, देश परिस्थिति र
हावायामी अनुसार बेगला-देखिन्छ हुन सक्छ । तसर्थे
बौद्धधर्म भित्र संस्कारको विवाद आउन नदिनु नै
भेरो तकमा उत्तम हो, किन कि, ‘बुद्धधर्म’ संस्कारको
जग्मदाता हैन तर संस्कारको निमित्त तगारो छनि-
दिएको छ ।

महालता - प्रसाधन

'महालता-प्रसाधन' बुद्धया समययागु (बुद्धकालीन) छगू तिसा (आभूषण) या नां खः। गुगु तिसा बुद्धया समय सिर्फ स्वमहसीके जक दुगु खनेदु उर्पि खः-

१) विशाखा महाउपासिका

२) कोशलया सेनापति षल्युलया मिसा मल्लि-
कादेवी

३) देवदानिय खुं

थव तिसा बुद्धया समयय, सिर्फ स्वमह सिके हे जक खने दुगुया कारण सीके फु कि थव गावकं बहुमूल्ययागु तिसा खः।

थव तिसा विशाखायात विया छ्वःबलय, बौम्हधनंजय सेंठ उपहार विया छ्वःगु खः। गुगु तिसा उबलय, हे गुंगु कोटि (करोड) वंगु खः अले दय्कूपुया ज्याला जकहे छगू लाख काषपिण (बुद्धया समयया धेवा) वंगु खः। व तिसाया दाम बनय, जूग् पूर्वाराम विहारया उल्लेख त्रिपिटक साहित्यय झीसं खना चवना।

बुद्धया समयय उत्तर भारतय राजतन्त्र, गणतन्त्र शासन जक मजुसे सामन्त शासन नं दुगु खने

दु। दसुया निर्ति कोशल देशया सालविका नगरय चवंम्ह लौहित्य ब्राम्हण खः, भेखे कोशल देशया हे मेम्ह सामन्त पायासी राजन्य खः गुम्ह सेतव्या नगरया स्वामी खः।

- रहनसुन्दर शाक्य

हानं उबलय् भगधय् सोदण्ड, कूटदान थन्यापि
भगधराज विभिंसारपाखें सम्मानित ब्राम्हणत नं दु,
गुपि अंगया 'चम्पा' व वैभवशाली भगधदेशया 'खाणु-
मत' गां या मालिक (स्वामी) त खः। युमित नं छगू
किसिमं सामन्त हे धाःसाँ छुं पाइ मछु।

थुकथं अनेक शासनपद्धति, सामन्त त दुसाँ
तवि बुद्धया धर्म प्रचारया ख्यं छुं कमी मजू।
बुद्धया धर्म प्रचार यायत-न्हधागुं देशया व्यापारी-
न्हधचिला चवंगु खः गुपि व्यापारीतयगु नं राजयया
शासनय् प्रत्यक्ष भाग थ्याःगु खने दु। अयनं व ब्रधा-
नला मखु। न्हधागु नं छगू नगरय् श्रेष्ठी (नगर सेंठ)
या पद दया चवनी गुगु पद शासनयात सहायता यायत
स्थापना याना तःगु खः।

शासकतप्रसं व्यापारीतयत थःम्ह हितैषी
सम्मय् जुइगु खः छायधाःसा छबें उर्पि थःगु शासन

यात चिरस्थायी याना वंपि खः सां मेखे इमि पाखे हे
राजस्व बढ्यृशीगु खः उकिं उगु बखतय् नह्याम्ह नं
शासकपिं धवहे कोशिश याइगु खः कि वया थः गु
राज्य वा राजधानी ततःधंपि व्यापारीत थच्वे, अले
बजार व व्यापार खूव बढ्य थजु।

बुद्ध्या समकालीन कोशलराज प्रसेनजित थः
जिलां (केहेया भात) मगधया राजा विम्बिसारथा-
थाय छक धवहे ज्याखैय वंगु खः कि अनं (मगधं)
छम्ह तःधंम्हः व्यापारी ब्बना हयूत। उबलय मगधय
न्याम्ह तःतःधंपि महासेढ (व्यापारी) तदुगु खः उपि
खः-जोतिय, जटिल, मेण्डक, पूर्णक व काकवलिय।

प्रसेनजितं प्राथंना यायैवं विम्बिसार जुजुं थः
व्यापारीतये के न्यनाः अन्तय बडो खुशी साथं प्रसेनजितं
मेण्डिक श्रेष्ठीया काय धनजय श्रेष्ठीयात नापं ब्बना
हःगु झीसं खनाच्चना।

उपि साकेत (अयोध्या) ध्यंवलय छुं विचाः
यानाः धनंजयं जुयाच्चन-

“थन सुयागु राज्य जुयाच्चन ?”

“जिगु, श्रेष्ठी !”

“यनं श्रावस्ती गुलि तापा: ?”

“यनं न्हयगु योजन दु ।”

‘श्रावस्ती नगरय यक्को भीड जू, जिमि नोकर
चाकरत यक्को दु, उकि यदि आज्ञा जूसा महाराज,
जिंपि थन हे च्चने।

धनंजय सेठ नं छम्ह तःधंम्ह व्यापारीया काय-
मचा जूगुलि स्वभावतः चलाक जुइगु हे जुलं। थःत
अष्टो फाइदा दइगु सीकाः धनंजय श्रेष्ठी साकेतसं
च्वंगु खः। छाय धाःसा साकेत धाघरा (सरभू)

थन्यागु तःधंगु खुशीया लिकक वा किनाराय लाःगु
तक्षशिलाय वनीगु लंपु लाःगु थाय खः।

थन हे च्चनाः धनंजय सेठ थःम्हधाय विशा-
खायस्त्र, कोशल देशया राजधानी श्रावस्ती च्चंस्त्रह
मृगार श्रेष्ठीया काय पूर्णवर्द्धनयात विया छवःगु खः।

पूर्णवर्द्धन कुमारया व्याहालय मृगार श्रेष्ठीयात
खुशी यायूत राजा प्रसेनजित थःहे नं साकेत थ्यंक लंस्वः
वंगु खः।

धनंजय श्रेष्ठी थःम्हधाययात मेमेगु चीज बीजत
नापं “महालता” हार छगु नं विया छवयैगु इच्छा
न्यासःम्ह लुँकःमित सःताः दोछिगु धान असर्फि व
उकियात माःगु हीरामोती आदि फुकं विया: आभूषण
(तिसा) दयके बिल, गुगु तिसा प्यला दसैलि तिनि
सिधःगु जुयाच्चन।

धः तिसाय गनं हे सुकाया प्रयोग मयाःगु
जुयाच्चन। फुकं सुकाया ज्या वहया तारं याःगु
जुयाच्चन। उगु तिसा छबनय तयवलय म्ह छम्हं तो-
पुयाः क्वय ववहाँ वइगु जुयाच्चन। थुगु म्हयखा
बुत्ता दय्कूगु जुयाच्चन।

धः ‘महालता-प्रसाधनय’ प्यत्वाः हीरा,
झिछ्त्वाः मोती, नोनित्वाः मुगा (भिपू) व स्वीस्वत्वाः
मणि-माणिकादि जरय याना तःगु जुयाच्चन। आभू-
षण व्याकं सप्तरत्नं भरि भराउ जुयाच्चंगु जुल।

छम्हु, छगु ज्त्यावया दिनय विशाखां छम्ह
दासी व्वनाः ‘महालता’ हारं तियाः विहारय वःगु जुया
च्चन। विहारय दुने ‘महालता’ हारं तियाः वनेगु ठीक
थे मतायाः तिसा तोयाः प्वःचिनाः दासीयात विल।
दासीं न मालिनी नापं विहारय दुने वनाः भगवान्
बुद्ध्या उपदेश न्यनेगुलिइ तत्पर जुयाच्चन।

भगवान् बुद्धया उपदेश भनेथुःकाः गन्धकुटी
पिहौं वयाः सुप्रिया उपासिका नापं जेतवना
रामय दुने वनाः अन चवना विज्याःपि भन्तेपिन्त छु छु
माःगु खः व फुकं बन्दोबस्त (प्रबन्ध) यायधुःकाः
विहारं पिहौं वयाः दासीयाके तिसा फूबन ।

दासी इसंसंग वन, व तिसा प्वः दासीं उपदेश
न्यगु यासय् (गन्धकुटी) सं तोफिका थक्गू जुयाच्चवन ।

उखे धर्मं उपदेश न्यने धुःकाः सुया छु छु
लोमंगु खः व फुकं भगवान् बुद्धया निजी सचिव
जुयाच्चवंहृ भिक्षु आनन्दं सम्हालय् याना तझु जुया-
च्चवन । उकिं आनन्द भन्ते नं व महालता-प्रसाधन नं
भगवान् बुद्धयाके न्यनाः स्वाहाने तःलय् तया तय् धुंकूगु
जुया च्चवन ।

दासीं तिसाप्वः स्वःवंबलय् थःपिसं तयाथकूगु
आनस मदुगुलि आनन्द भन्तेयाके न्यन । आनन्द भन्ते नं
स्वाहाने तःलय् दु, धया विज्यात ।

विशाखा महाउपासिकां “तिसाप्वः यदि सुना नं
(आनन्द भन्ते नं) मेथाय् चीका तय् धुंकूसा ज्वना
जय् भते” धया हगु दुगुलि दासीं तिसा प्वः अथे तया
थकल ।

विशाखां मतीतल-आनन्द भन्ते नं थी धुंकूगु
तिसा अम्हं ती लायक मजुल, उकिं व तिसा विहार
यागु है जुल धकाः विचारयाय् धुःकाः दासीयात
हानं व तिसाप्वः काय् के छवत । उगु “महालता-प्रसाधन”
आभूषण गाडाय् तया आवस्ती नगरय् भीके छवत ।
तर उगु गुंगू कोटी व छगू लाख दां बंगु तिसा
आवस्ती च्चंपि सुनानं न्यानी न्याय् मफुसेलि अःम्हं
है उकिया दां पुलाः काल । अले व दां फुकं गाडाय्

तयाः भगवान् याथाय् वनाः थुकथ विन्ति याः वंगु
जुयाच्चवन—“भन्ते, इव गुंजू कोटी व छगू लाख वर्षा-
पण जिगु “महालता-प्रसाधन” तिसाया मोल खः ।
इवः तिसा श्रावस्ती च्चंपिसं सुनानं न्याप् मफुगुलि जि
थम्हं है न्याना । थथे छाय् यानागु ? धाःसा भन्ते,
जि यज्याम्ह मिसाम्हसिगु तिसा आनन्द भन्ते थन्याम्ह
पवित्रम्हं थी माल । वसपोलं थी धुंकूगु तिसा जि
गथे थी ? थुकिं जि थःत अपराधी भाःपिया । अतः
थुकिया प्रायपिच्चत स्वरूप जि इव तिसाया मोल छलपो-
लपिन्त छुकिया आवश्यक खः, व पुरय्यायत् इवः
गुंगू कोटी व छगू लाख कार्षपिण हयाच्चवना । छःपि-
निगु छु आज्ञा ?”

उबलय् भगवान् बुद्धं धया विज्यात-

विशाखा अय् जूसा छं आवस्तीया पुर्वपाखे
भिक्षुसञ्चर्पि च्चनेत छगू याय् (विहार) दयकि ।

विशाखा, “हवस भन्ते” धया: अनुमोदन यात ।

विशाखां वहे गुंगू कोटी दामं आवस्तीया
पुर्वपाखे जग्गा छकू न्यात । व जग्गाय् गुंगू कोटी
तुं फुकाः विहार दयकल । हानं विहार प्रतिष्ठा
याःगु दिनय् नं उलि है दां फुकाः विहारोत्सव यात ।
थुकथं विशाखा महाउपासिका नीः न्हय् गु कोटी
दां फुकाः “पूर्वाराम विहार” तयार यानाः बुद्ध
प्रमुख भिक्षुसंघयात प्रदान यात । मिसाम्ह जुया:
मिथ्यादृष्टि पिनिगु छेय् च्चवनाः थुलि त्याग याःपि
मेपि सुं मदुगु जुयाच्चवन ।

युगु पूर्वाराम विहार निगु तल्ला यानाः तयार
याःगु जुल । प्रत्येक तल्लाय् न्यासःगु कोठा दय-
(बाँकी १६ पृष्ठमा)

काशीस्वयंभूया विषये छत्त्वाःचा

श्रीघः विहारय् चोंगु चिभाः काशीस्वयम्भू
(सिगः-द्यः) या वारय् थये न्यनेदु -

न्हापा काशी देशय् छम्ह जयमांया धर्मचित्त
लुया वयाः चिभाः छगः दयकेगु छुत, चिभाः जायव
थः गुरुयात व्वनाः (निम्बन्नणा यानाः) चिभालय्
न्यास तयगु इनाप यात । जयमांयागु इनाप न्यनाः
गुरुजु थःगु पूजा विधिकथं न्यास तयसिधयकल ।
तर न्यास दत धकाः जयमां पत्यार मजू ।
जयमां-चिभालय् न्यास वंगु जिमिसं भखं ।

गुरुजु- चिभालय् न्यास बांलाक चोने धुकल
थुकी छं अनपत्यार यायमाःगु मदु ।
जयमां- जिला पत्यार मजू, न्यास चोंगु खःसा
जिमित केना विज्याहुँ ।

गुरुजु- न्यास तय धुंगु हानं जि लिकयाः छंत
पत्यार जुइकला केने तर लिपतय छ पस्ताथ चाय
मालिइ ।

जयमां- न्हचागु जूसां जि न्यास सोहे सोय् ।

जयमां नं जिदि याःगुलि गुरुजु न्यास लिका-
यगु पूजा विधि कथं न्यास लिकाः बलय चिभाल-
न्याताजि (पञ्चरश्मि) प्याहाँ वयाः चिभाः चाहुला

चोन । अले व जः खनेवं जयमां तचोकं लयतायाः
भावभक्ति यानाः आबु वसपोल हानं अन है चिभालय्
लित विज्याकि धकाः गुरुयात धाल

- प्रत्येकमान तुलाधर

गुरुजु- आः वसपोल प्यहाँ (चिभालय्) विज्याइ
मखुत, जिं छंत न्हापा हे पस्ताय चाय मालिइ धकाः
धयागु, छं अनपत्यार यात । गुरुजु जयमांयात उलि
धयाःलि आः वसपोल गन विज्याके मालिइ धकाः
विचार याना सोबलय नेपालय छगु थासय
न्हगु चिभाः दयकूगु जायालि न्यास तयगु पूजायाना चोंगु
खंकाः वसपोल (न्याताजि रश्मि) यात नेपाल विज्याकल ।
न्याताजः चिभाः पाखे नेपाल सोया वंगु खनाः जयमां-
तचोकं पस्ताय चाल (लिपा नेपालय वयाः व काशी-
याम्ह जयमां नं पूजा याः घलधाइ) तर लिपा
लय धुकल । थन नं पूजा न्यास लुइगु इलय न्याताजः
सर्गतय खने दया वः बलय थन चोंपिं लय तायाः
भाव भक्ति यानाः पूजा याना चोंचोंहै व न्याताजः
थन चोंगु चिभालय चाहुलाः सिगः देवाय (चिभाल)
(वाकी १६ पृष्ठा)

(१४ पुठको बाकी)

फूगु जुया च्वन । भगवान् बुद्धया खवय् च्वना
विज्याइम्ह श्रद्धि सम्पन्न म्ह भिक्षु महामीदग्ल्यानया
तत्त्वाव धानय् दय्कूगु थुगु विहार गुला विकाः तिनि
तयार जूगु जुल ।

भगवान् बुद्ध बुद्धत्व प्राप्त यानाःलि नीदंतक
उखे थुखे वर्षविवास च्वना विज्यात । अनं लिपा
जेतवन महाविहार व पूर्वाराम महाविहार तयार जुसेलि
मुख्य यानाः उपि हे निगू विहारय् पालंपाः यानाः
नीप्यंगू वर्षविवास च्वान विज्यानाः आपालं भिक्षु
भिक्षुणी, उपासकोपासिकापित धर्मा व वोध याना विज्याःगु
जुयाच्वन । उकी मध्यय् अनाथ पिण्ड कया जेतवन

महाविहारय् जिज्यादेव विशाखाया पूर्वाराम विहारय्
खुदेव वर्षविवास च्वना विज्यात ।

थुकथं बुद्धया समये छम्ह मिसाम्हसिगु “महा-
लता-प्रसाधन” मिसाया हेतुं बुद्ध व भिक्षुसंघयाता
वा बुद्ध शासनया निर्ति यक्को गुहालि जुल ।
उकी विशाखा, पूर्वाराम विहार, पूर्वाराम विहारय्
भगवान् बुद्धं विया विज्याःगु उपदेश (बूल-तन्हा
संखय सुत गणक-मोगलान सुत, महाप्रणम सुत,
आनापान सुति सत्त आदि) लूंसे वलकि “महालता
प्रसाधन” या तेजनं न्हचःने खने दया वर्थे ज्वी ।

★

(१५ पूङ्कया बाकी)

काशी स्वदम्भूया विषये

लीन जुया वन । च न्याताजः सुनानं दय्कूगु मखु,
थम्हं हे लुया वःगु व थम्हं नेपालय् काशी देशं वःगु
धकाः सिइव व चिभाःयात काशीस्वयंभू धकाः नां
जूव गु जुल । छाय धाःसां स्यंगुई च्वय् च्वंगु स्वयंभू
महाचैत्यय् थे हे थुकिइ नं न्याताजः (पञ्चरश्मि)
विज्याना चोंगु जुल । काशी देशं विज्याःगुलि काशी स्वयंभू
न्याताजः सुनानं दय्कूगु मखु थः थम्हं लुया वःगु
जूगुलि स्वयंभू धागुः खः ।

सौदेयों पिति धापू कथं थुगु विभालय् महास्थविर

सारिपुत्रयागु अस्ति धातु दु । इमिसं थुकियात
'काथे'सिंबु' धाइ तर वास्तवय् काशीस्वयंभू धाःगु
उच्चारण फरक जूवंगु खः । हानं 'सारिभु उथो'
योवा छोते" सारिपुत्र यागु कवलि (छं) दुगु चिभाः
नं धाः ।

थन गुलिसिनं विदेशी तयत् 'थो चैत्य स्वयंभू
महाचैत्यया दाजु' धकाः कना चोंगु नं तायना । छाय
थो श्रीवल देवयात स्वयंभूया दाजु धाःगु मस्यु ।
स्यंगुइचोंगु महाचैत्य रोयाः थो न्हापा दय्कूगुला धैंगु
भान जूवः ।

★

डेलकार्नेजीया निता रवँ

- १) आनन्द वाह्या परिस्थितिइमखु दुनेया परिस्थितिइ मिर्भर जुइ ।
- २) ह्तिलीपिं लखपती तसकं दुलंभ ।

“अनित्य”

- संघराल

क्षणभंगुरगु नहन्हे बना अवृगु अव जरीर
 मदु नहां थुकी अजु छवां ने निवर
 अवइत हे खः अनित्य धर्म आःगु
 अनित्य धर्म हे खः जीसं सीके माःगु ॥१॥

अनित्य धर्मयात सीके फक्याः
 नित्य भाःपा धेधे चुया जुया
 मफतय आपालं मनय क्लेश मुंका जुया
 नित्य मजू खनी आःधकाः त्रिं सिया ॥२॥

नहथाक्व दःसां असन्तोषी अव मन
 आशायागु यूगु छवाःपालं पुयाः
 लोभ थे जाःम्ह पासा धयाः
 चाःहचू ज्वीगु गन गन अव मन ॥३॥

गनतक अनित्य धर्मयात खँके फैमखु
 अनतक लोभ मोह, व रागं तोती मखु
 गनतक लोभादि क्लेशं लोती मखु
 अनतक दुर्गतिया लुखा ती मखु ॥४॥

गनतक दुर्गतिया लुखा ती मखु
 अनतक दुःख अत जुह मखु
 दुःख सुं प्राणीयात यैगु जा खहेमखु
 सत्य ज्ञान विना दुःख फुके फैहेमखु ॥५॥

सत्य ज्ञानय् दृष्टि छ्वासुकाः
 मनया वशय थःत लाकाः
 संसारया दुःखय चाचाहीकाः
 अवंच्वना जीविं थःत थःम्ह द्वःकाः ॥६॥

द्वंगु द्वनं तुंवंगु वनं तुं
 वैमखु लिहाँ हाला च्वनां तुं
 नरदेह जीगु अव अमूल्य सीकाः
 सुकार्य याय माल अनित्य खँकाः ॥७॥

ॐ

जैद ऐश्वर्ला थे?

१. अशोकया बाज्या चन्द्रगुप्त । वौ विन्दुसार व मौर्यवंशयाम्ह धर्मा महारानी मां खः । अवदानमाला धैंगु सफुलिइ उम्ह महारानीयात सुभद्रा व जनपद कल्याणी नं धयातःगु दु ।
२. विन्दुसार जुजुयात सेलेव्रकम् तिकटोर धैंम्ह ग्रीक जुजुया म्हयाप् अप्रमहारानी याना तःगु खः । उम्ह जुजुयात ग्रीक महारानीया पाखे जन्म जूम्ह अशोक जुजु खः धैंगु पण्डित टानं धया तःगु दु ।
३. अशोक जुजुया न्याम्ह महारानीपि दु विदिशा महावी, असन्धिमित्रा, तिष्यरक्षिता, पद्मावती व कारूचाकी ।
४. अशोक जुजुया न्याम्ह काय्दु-विषयलोम, महेन्द्र, तीवर, धर्म विवर्धन, (कुणाल) व जलोक । लंकाय बुद्ध शासन थापना याना विज्याम्ह महेन्द्र महास्थविर व लंकाय भिक्षुणी शासन थापना याना विज्याम्ह तथा बुद्धगयाय बोधिवृक्ष यंकाः लंका थापना याना विज्याम्ह संघमित्रा विदिशा महादेवीया मस्तखः ।
५. कारूचाकी महारानीया पाखे तीवर कुमार जन्म जूथें पद्मावती महारानीपाखे धर्मविवर्धन कुमार जन्म जूगुथें जलोकया मां सुधैंगु निश्चित रूप धावु मफुनि ।
६. अशोक जुजुया छम्हजक केहेया काय्या नां अरिनगब्रम्हा खः । प्रत्रजित उवी न्हधः संघ-मित्राया ष्व अरिनगव्रम्हा नापं विवाह जुल । सुमन श्रामणेर संघमित्राया काय् खः ।
७. अशोकं राज्य काःगुया प्रथम ऐतिहासि घटना कलिङ्ग युद्ध खः । कलिङ्ग त्याका काःगु राज्याभिषेकं च्यादें लिपा वसपोलया ज्ञिसोंगू शिलालिपिइ प्रकाश यानात गु दु । कलिङ्गयुद्धं लिपा वस्पोलयाके धामिक विचारधारा वःगु जुल ।
८. अशोक जुजुया राजधानी पाटलिपुत्र अर्थात वर्तमान पटना धकाः धाइ पाटलिपुत्र यात ग्रीकत्सें ‘पालिवोन्न’ धकाः धाइगु जुयाच्चन ।

आनन्दकुटी विहारगुरुठीया ल्याःचाः

२०३६ साल कार्तिक १४ गतेनिसे

२०४० साल आश्विन २१ गतेतकथा

आय

<u>विवरण</u>	<u>रु.</u>	<u>कैफियत</u>
१) चन्दपाखे	७०५०।-	बालिया वःगु
२) दानपात्रपाखे	१६६०।७५	१२०० समेत
३) पुस्तक विक्रीपाखे	१०८५६।५०	
४) आजीवन सदस्यपाखे	६०६।-	
५) श्रीलंकाय् श्रामणेरपि छवयत् ब्यूगु खर्चपाखे त्यं दुगु	२४३६।-	
६) व्याजपाखे मुद्रितपाखे	८३६५।१३। ८२८७।८।३।	
वचतपाखे	७७।।।-	

टोटल १०६५६६।५६

त्रय

बिवरण	बजेट	व्यव	कैफियत
१. आनन्दभूमियात	६०००।-	६०००।-	
२. आनन्दकुटी विहारयात	७२००।-	८१००।-	२०३६ भाद्र, आश्विनया समेतयानाः ।
३. आनन्दकुटी सेवकपित	१६८०।-	१३५२।-	२०३६ भाद्र, आश्विनया समेत यानाः ।
४. टेलिफोन	१५६०।-	१५६०।३५	
५. धर्मप्रचार	७२००।-	५१०८।-	
६. प्रकाशन	३५०००।-	४२१८६।०६	श्रावक चरित भाग-२ जा. सं. भाग-४, बु. जी. व. के. बी. टी.
७. स्वास्थ्य उपचार	६०००।-	४२१५।-	
८. धर्मलोक जयन्ती	१०००।-	१०००।-	
९. निर्माण तथा मरम्मत	१५०००।-	१५६५६।६०	लंकाय श्रामणेरपि छवयत रकमान्तर याना ब्यूगु ७०००।- समेत ।
१०. अतिथि सत्कार	१२००।-	१०००।-	
११. अफिस मसलन्द	१२००।-	११५६।-	
१२. भैयरिआउने	१४६०।-	१३७।६०	
	८४५००।-	८७५०४।६१	
आयय् वाकिगु नेपाल बैंकय्		१६०६।१६५	
		१०६५६।५६	

ई. १९६४ सालबाट

भर्ना चाल !

भर्ना चाल !

धर्मोदय नर्सरी रङ्कूल

(अंग्रेजी माध्यम)

धर्मोदय विहार, ६ माइल रीसी रोड, कालिम्पोड (भारत)

सम्बर्क स्थानः— उपासक बृक्षाउष

डम्बरचोक, कालिम्पोड

फोन ४२४

सामग्र्यमुग्ध

BUDDHISM AND PIRITH

- D. Amarasiri Weeratne

Priestcraft is accepted by many pious people today as genuine Theravada Buddhist practices. The cures effected by pirith chanting are on par with those of the bali thovil, ceremonies or the faith-healing and prayers of the theistic religions. No doubt a certain amount of faith-healing is possible in psycho-somatic disorders, but this could equally be achieved by modern hypnotherapy.

Most of the pirith-chanting we have today is derived from the Tantric practices of Mahayana Buddhism held sway in Sri Lanka from the time of King Valagamba to that of King Vijayabahu I, that is for over a thousand years. All leading Buddhist monasteries in Anuradhapura except the Mahavihara adopted Mahayana Buddhism. So did the majority of ignorant laymen. This is stated in the Nikava Sangarahaya. During this period many of the popular practices of Mahayana Buddhism came to be absorbed and adopted into Theravada Buddhism in Lanka.

The Pirith book contains several bogus Suttas attributed to the Buddha

e.g. Atanatiya, Dhajjagga, Chanda, Suriya, Mora Paritta, Gini Piritha, Jinapanjariya etc. All the talismans used by Buddhists and other forms of popular sorcery are adoptions from the Mahayana. Demonology is practised by the monks who chant the Atanatiya at the pirith ceremony. This foolish Sutta could never have been preached by the Buddha or endorsed by Him. The ignorant references to the sun and moon being swallowed by the dragon Rahu during a solar and lunar eclipse in the Suriya and Chanda Sutta are chanted at pirith time. These were conducted during the heyday of Mahayana Buddhism to dupe gullible people.

In this modern age when people are more enlightened we should be able to separate the wheat from the chaff. Popular superstitions and accretions from Mahayana, should not be practised nor defended in our anxiety to defend the genuine teachings of the Buddha. The fallacies held by many unsuspecting and ignorant Buddhists should be pointed out and the priestcraft exposed.

सुन्पाटकींय

आनन्दकुटी विहारगुरुठीको विद्यान

काठमाडौं स्वयम्भूस्थित डाँडामा आनन्दकुटी बौद्ध विहार स्थापना भएको बर्षों पछि आजको ११ बर्ष अधि आनन्दकुटी विहारगुरुठीको स्थापना भयो । यस गुठीले बुइबाट उद्देश्य राखेको छ ।

१. आनन्दकुटी विहारको चिरस्थायी संरक्षण, मरमत संभार र विकास तथा त्यस विहारमा रहने स्थविर परंपराका भिक्षुसंघलाई चपुप्रत्ययद्वारा उपस्थान गर्ने ।

२. बुद्धधर्मका गम्यहरू प्रकाशित गर्ने, प्रचार-प्रसार गर्ने, बुद्धधर्मको शिक्षा दिने तथा बौद्धधर्म संबन्धी अन्वेषण गर्ने बिद्वान्हरूलाई सक्षो विद्वत्ति प्रदान गर्ने ।

यस गुठीको संचालन सम्बन्धमा नियमावली बनेको छ । विधानस्वरूप बमेको त्यस नियमावलीमा चारपानाको मात्र आवश्यक कुरा उल्लेख भएको छ । उद्देश्य पूर्ति गर्न सिवाय यसले प्रचार-प्रसारको आशा र महत्वाकांक्षा राखेको देखिएको छैन । आजको नियमे नियमले धार्मिको संघ संस्थाका विधानहरूको धाराडि यो एक अप्रजातान्त्रिक र एकोहोरो जस्तो लाग्ने भए पनि

यस गुठीबाट प्रशस्त पुस्तक प्रकाशित गरिन्थु र भिक्षुहरूको चतुप्रत्ययको लागि स्थायी व्यवस्था भइरहनुसे यसले गरेको कार्य सन्तुलित र सन्तोषजनक देखिन भाउँछ ।

सैद्धान्तिकरूपमा बनेका ५०% पनि कार्यरूपमा पालन गर्न नसकिने खालका नियमले कार्यमा बाधा पार्नु सिवाय यसको उपयोग हुनु असम्भव प्रायः छ । हेर्दा राङ्गो तर बालन गर्न कठिन नियमहरू भएको विधानसन्दा यस गुठीको विधानलाई नियमावली माड भनी नामकरण गरिएको आजको नेपालको परिस्थिति अनुसार ज्यावै अनुकूल भएको देखिन्छ । यसो भन्दैमा यो सर्वांगीणहरूपमा राङ्गो छ भन्न सकिँदैन तापनि बेला-बखतको सामूहिक छलफलबाट अझ अरु सामर्थिक र कार्यान्वयन पक्षमा सधाउ पुग्ने खालको परिष्कृत र परिवर्धन भए सुनमा सुगःध होला भन्ने लागेको छ । यसरी नं सर्व संघ संस्थामा नियम बढी बनाउनुभन्दा पनि बनेको नियम सक्रियरूपमा सरलतरीकाले कार्यान्वयन गर्न सकिने विधान वा नियम र उपनियम बनाइनु आवश्यक भएको कुरा आनन्दभूमि महसूस गर्दैछ ।

बौद्ध गतिविधि

(नेपालीभाषा)

स्वागत समारोह

काठमाडौं—२०४० आश्विन ७

मैत्रैपरिषद् संघद्वारा, नेपालबाट विश्वधर्म सम्बन्धी विश्वयात्रा गरी फक्कनुभएका हु जना यात्रुहरुको स्वागत—समारोहको आयोजना गरेको छ। पञ्चशील र बज्जलमूलक पाठवाट प्रारम्भ भएको उक्त समारोहमा मिक्तु सुवर्णनले चीनको पुरानो चंत्य तथा मूरिकलाबाट विशेष प्रभावत भएको र अरु भस्त्रिय, गिरजाघर आदि मूर्ति नमानिने धर्मस्थलहरूमा पनि कुनै न कुनै ब्रकारले मूर्तिको प्रदर्शन तथा प्रशंसायोग्य गरी राखिएको कुरा आफ्नो भ्रमणको सिलसिलामा देखेको विशेषता यिथो भन्नुभयो। अर्का यात्रु श्री ओविन्द तण्डनले विभिन्न धर्मविलम्बीको आफ आपनो विश्वास र रीतियिति भएको विषयमा चर्चा गर्नुभयो।

धन्यवाद जापन गर्नुहुँदै भैत्री परिवार संघका अध्यक्ष श्री न्हुँचेहाहुर वज्राचार्याले अनुभवमा आधारित कुराहुङ धेरै लाभसिद्ध र एवं धारणयोग्य हुन्छ भन्नुहुँदै भगवान् बुद्धको मध्यममार्ग पनि सिद्धार्थ गौतमको अनुभव सिद्ध जीवनमा आधारित कुरा न हो भन्नुभयो।

बौद्ध तीर्थयात्रा

काठमाडौं—२०४० आश्विन २३

बौद्ध तीर्थयात्रा समिति, बौद्ध विहार सिद्धार्थ मार्ग, भृकुटी मण्डपको आयोजनामा आउँदो नंगलीर १ गतेवेदि बंसीर २९ गतेसम्त लुम्बिनी कपिलवस्तुबाट शुरु गरी भारतका विभिन्न स्थानमा बौद्ध तीर्थयात्रा गर्ने भएको छ। उक्त तीर्थयात्रामा सहमागी हुन चाहनेले आवश्यक शुल्क बुझाई आपनो नाउँ दर्ता गर्न तीर्थयात्रा समितिले सूचना प्रकाशित गरेको छ।

आमन्दभूषि

एक महीने कार्यक्रम

घरान—२०४० आद २३

श्री स्वयम्भू चंत्य महाविहारको प्रांगणमा एक महीने इजन, शीलप्राथना र बुद्धपूजा सम्पन्न भयो। उक्त कार्यक्रममा बज्रकुमार वज्राचार्यबाट ललित वित्तर देशना एवं प्रदेक सांझ गरिएको ध्यानमादना पनि सःपन्न गरियो यस्तै श्री वज्राचार्यबाट बुद्धकालीन महिला विषयमा पनि धर्मदेशना गर्नुभएको दियो।

समवेदना

घरान—२०४० आद २२

बूद्ध धर्मधिमका कम्ट उपासिका श्रीमती तीर्थ-कुमारी ताम्राकारको हृदयगति बाट भई परलोक भएकोमा बोद्ध उपासिका संघको तत्त्वावधानमा बज्रकुमार वज्राचार्य-बाट पश्चात्याण पाठ्यूर धर्मदेशना हुनुका साथै बोद्ध उपासिका संघले बहाँको शोक सन्तप्त परिवारप्रति समवेदना प्रकट गरेको छ। स्वर्गीय ताम्राकार उक्त संघको सदस्य हुनुहुस्थयो।

इन्डोनेशियामा सम्मेलन नहुने

बैंकक —२०४० आश्विन २४

आगामी डिसेम्बर २ तारीखदेखि ऐ ८ तारी-खसम्म इन्डोनेशियामा हुने भएको डब्लू० एफ० बी० को चौधी विश्वबौद्ध सम्मेलन हाल त्यहाँ नहुने कुरा डब्लू० एफ० बी० को केन्द्रीय कार्यालय बैंकको एक सूच-नामा जनाइएको छ।

काठमाडौं - २०४० आश्विन २५

भगवान् बुद्धद्वारा प्रतिपादित विषयसना ध्यान आज मेशालमा लोकप्रिय भएको छ । दुःखबाट मुक्त हुने स्वानुभूति प्राप्त गर्न चाहने सबै प्रकारका व्यक्तिलाई अनुकूल हुने गरी सातलाख पवासहजारको लागतमा काठमाडौंको नगर प्रान्तमा एक भव्य ध्यानकेन्द्र निर्माण पर्ने निधो गरी बुद्धिहार, भृकुटी मण्डपका भिक्षु सुमङ्गलद्वारा चाहा संकलन शुरू गरिएकनु भएको छ ।

बौद्ध मुलुकमा तीर्थयात्रा

क्षणालिकोनिया - २०४० आश्विन १०

Dharma Realm Buddhist University, City of Ten thousand Buddhas का चार जना भिक्षुहरूको दोलीले १६८३ को अश्वोवरवेदि एशिया र यूरोपका बौद्ध मुलुकहरू र बुद्धधर्मका पवित्र तीर्थस्थलहरू सहित बाटामा पर्ने बिहार गुम्बाहरूमा तीर्थयात्रा गर्ने भएको छ । यसमा धर्म-गुरुहरू हेंग सुरे र हेंग चाओ यस्ति समिलित हनुद्वनेछ । कार्यक्रम अनुसार बहाँहरूले एशियामा नोभेम्बर र डिसेम्बरमा तथा १६८४ जनवरीमा यूरोप र बेलायतमा यात्रा गर्नुहोने भएको छ ।

बौद्ध सांस्कृतिक सभा

कलकत्ता - २०४० आश्विन १०

सबै भारतीय बौद्ध भिक्षुको आयोजनामा स्वदेशी र बिदेशी विद्वानहरू तथा नेताहरूद्वारा भाग लिइने तीन दिन बौद्ध सांस्कृतिक सभा १६८३ को डिसेम्बर १५ तारीखमा कलकत्तामा शुरू हुने भएको छ । उक्त सभामा आधुनिक बुद्धधर्मको उद्धारमा प्रतिद्वंडा० बाबा साहेब थसेद्वर र सामाजिक एवं सांस्कृतिक विकासना बौद्ध युवाबाङ्ग र महिलाबार्गको भूमिका विषयमा छलफल समावेश हुनेछ ।

(नेपालभाषा)

वार्षिक सभा सम्पन्न

२०४० आश्विन २२

यन्या आनन्दकुटी बिहारप, आनन्दकुटी बिहार गुठीया जित्थवः गु वार्षिक सभा उक्त गुठीया अध्यक्ष भिक्षु अश्वघोष महास्थविरया सभापतित्वद्य सम्पन्न जुल ।

गुठीया संस्थापक भिक्षु श्रमूतामःद महारथविर पाखे शीलप्रदान जुयाःलि शुरू जूगु उक्त सभाय गुठीया सचिव भिक्षु मैत्रीपाखे प्रस्तुत जूगु ल्याःचाः सहितया प्रतिवेदन सबैसमर्मति अनुभोदन यात ।

यद्यां ग्रहापा गुम्हसिया कार्यकारिणी समिति जुयाः चंबलय गणपूरक संघ्या न्याःह जुया चंबलयो आः जिस्वम्हसिया कार्यकारिणी सदस्य जूगुलि गुणपूरक संख्या चं न्हयःह यायगु व्यःजित ।

गुठीया लेखापरीक्षणया ज्या निशुल्क याकेत चार्दंड एकाउष्टेष्ट श्री दीपक थापायाह अनुरोध यायःगु व गुठीयात अश्व बालाकेत उपनियम दय्काः कार्यसमिति इपेस यायःया लागी श्री इच्छाहर्ष बज्राचार्ययात ज्या लःस्हात ।

बुगु गुठी इक्ष मह आजीबन सदस्य देवघंगुली श्री भक्तिदास श्रेष्ठ श्री दीर्घमान हिसिग्यांजे शाकयनुनि चिक्कीकार व धर्मजीर शाक्यर्पि धर्मह नूर्पि आजीन सदस्य जुयाःलि आः उगु गुठी पीस्वम्ह आजीबन सदस्य दत ।

श्री द्वारिकाप्रसाद मानन्धरं थः मदुम्ह श्रीमती दानकुमारी मानन्धरया नामं १५१५।— तका दाँ गुठीयात हापं वियादिल ।

अग्नय श्रीलंकायाम्ह पूर्ण नारद महारथविर मदुगुली वस्पोलया चिरशान्ति कामना यानाः निगू भिनेट मौनधारण यानाः सभा व्यवायकज ।

नारद महास्थविर मन्त्र

१८५० आश्विन २३

श्रीलंका वजिराश्रम विहाराधिपति नारद महायेर मदवा:लि हिंगः राजकीय सम्मानपूर्वक शब्दवाचा जुल । वस्त्रोल छम्ह बौद्ध विद्वान् जक मखसे विविव्र धर्मकथिक नं खः । श्रीलंकाय् वस्त्रोलयागु धर्म अवण भयाःपि व वस्त्रोलं धर्मदेशना याना विज्ञयाःगु थाय् नं भ्वो हे जक ज्वी । श्रीलंकां पिमे विदेशय् नं पस्त्रोलं थाय् थासय् धर्मदेशना याना विज्ञयाःगु जु । नेवालय् जक हे खुद्वः विज्ञयाःगु खः । नेपा:या ये, यल, ल्वप आदि थासय् विज्ञयाःना सकसिंगु शुगलय् थाना इवनीकथं ध्वाष्वीक देशना याना विज्ञयाङ्गु वस्त्रोलया विशेषता खः ।

वि सं. १९४४ स जुद्ध शशेशरया पालय् पितिना छ्वःपि च्याम्ह भिक्षुतयै द्वाकनं नेपालय् दुतकायेकेत श्रीलंकानिसे धर्मदूत परिषद्या नायः जुयाः नेपा: विज्ञयानाः उबलयया थी ३ सरकार (प्रधानमन्त्री) पद्म शशेशरमाप खेल्हावल्हा यानाः पित्युपि भिक्षुत दुहाँ व्य जीके विद्या विज्ञात । यथे हे आनन्दकुटी विहारय् व्यना: अन चिमा: व्यक्ताः डकी दुने सर्वं धानु स्थापना याना:लि 'श्रीलंका चैत्य' व्यक्ताः नां द्वाना विज्ञात । नेपालय् बुद्धधर्म उत्थानया ला: व वस्त्रोलया धतुलभीय देन च्वंचःगु दु ।

विश्वय् नांदम्ह पूज्य नारद महायेरया ८४ इया वैत्य ज्ञान युगु निधनय वस्त्रोलया गु जुमंकाः आनन्दकुटी वायक सभां आयोजना या:गु शोकसभाय आचार्य अमृतालन्द महास्थविर नेपा:या प्रति वस्त्रोलया देन विषये चर्चा यासे पश्चशम्शेशरयाथाय सापला:वंगु श्रीलंकाया धर्मदूत परिषद्या पाप थने वतानु खें उदाहरणकथं च्वंका विज्ञात ।

यथे हे अद्वारणीय अठिकथं मुम्ह वस्त्रोलयात श्रद्धाभज्ञसे स्वरूप शोकसभा याना गणमहाविर व शाकय- सिह विहारयापि भिक्षुपि, उपासक उपासिकापि व नेपा: या सकल अष्टालुविसं वस्त्रोलया चिरशान्तिया कामना या:गु दु ।

धर्मलिंग गुणानुस्मरण दिवस

१८५० आश्विन २४

आनन्दकुटी विहारया संस्थापक भिक्षु धर्मलिंग महास्थविरया गुणानुस्मरण दिवस आनन्दकुटीहु बुद्धपूजा

व सकल भिक्षुगण एवं अनगारिकापित भोजनदान तथा आनन्दकुटी विहार गुठीपांखे बुद्धकालीन आवक चरित्म भाग २ व संक्षिप्त कथा सहित सम्पन्न नं दान विज्ञ ।

ये याःपुल्हीया कार्यक्रम

ये— २०४० आश्विन ६

ये याःपुल्ही बुद्ध आनन्दकुटी विहारय् भुर्धनिसे ज्ञान बौद्ध कार्यक्रमय् भिक्षु सुशत्तमुनिपांखे बुद्धपूजा शुह जुयाःलि भिक्षु अश्वघोषपांखे धर्मदेशना सम्पन्न जुल । कार्यक्रमया दध्वी भोजन जुयाःलि परिवाण पाठ सहितं आपणेर कोण्डन्यपांखे वाखं कनेगु ज्या सम्पन्न जुल । अन्तय् मंसीर महीना १६ व १७ गते उवीगु बौद्ध हाजिरी लघाफ प्रतियोगिताय् द्वतिकाइपि खुथः थ्यंगु व व्या विशेषता व नियमयात न्ह्यात्तनाः भिक्षु अमृतालन्द महास्थविरं यःगु मन्त्रध्य प्वंकाविज्ञात ।

बुद्ध विज्ञाकेत विहार निर्माण

ये— २०४० आश्विन २५

सिद्धिपुर, गोडावरीतीर्थ द्वसं सिद्धि मंगल विहारय्, जनधर्मदानया सहयोगं दहरा छगु तथार जुयाःलि उकी भगवान् बुद्धया सूति स्थापना ज्ञानुली मन्दिरकथं द्वयकेया ज्ञानी द्वाकनं सकलसिंगु गवाहालि दंगु आशां हिरम्भमान थेठं हायंया लागी अनुरोध याना बोगु दु ।

बौद्ध कार्यक्रम

बुद्ध— २०४० आश्विन ७

प्रणिधिपूण महाविहारय् थाई भिक्षु थी बग्नो स्वलातक वर्षाविवास च्वना विज्ञात । भिक्षु सम्प्रकृ ज्योति धर्मदेशना याना विज्ञयाःगु उगु विहारय् अनगारिका देवाचारीं कठिन उत्थव न्याय्कोगु लूगु दु ।

धर्मव्याख्यान

बुद्धवल— २०४० आश्विन २५

गुलाया उपलक्ष्यय् यनया पद्मवंशय विहारय् बुद्धराज उपासकया संयोजकत्वय् लिंगेयं बुद्धपूजा, ज्ञानमाला चज्ञः व दानप्रदान जुल । भिक्षु चुव अमृतालन्द विरपांखे धर्मव्याख्यान नं सम्पन्न जुल ।

फुजीगुरुया जन्मोत्सव

आपानी फुजी गुह ग्वीगुदे फुना: सिंदे वयंगुलस-ताय भारतवा राजगृह्य भव्य समारोह ज्वीत्यंगु दु ।

नेपालया इतिहासय् सर्वप्रथम जीवीत्यंगु प्रतियोगिताया कार्यक्रम

१. ४० नम्बर कायफुहु तेशा, ५० नम्बर कायफुहु दोशा व ६० नम्बर कायफुहु प्रथम जुइ।
२. पहिलाम्ह बक्तायात २५ सेकेण्ड दुसा दोशायात १५ अले तेशायात १० सेकेण्ड खःसा अनं उखेयापित ४५ सेकेण्ड समय दइ। थो बक्ताया क्रम छसिनिसे च्वनिसे क्वय व च्वनिसे च्वय वनी।
३. प्रतिनिधि जुयावइपिंमध्ये स्वहु न्ह्यःने च्वंसा निहु ल्यूने च्वनी। स्वहु प्रतिनिधि खःसा छहु न्ह्यःने च्वनी निहु ल्यूने च्वनी।
४. न्ह्यःने च्वनीपि स्वहुमध्ये सुनं नवायमनदु वं नवायज्यू।
५. न्ह्यने च्वनीपि स्वहुसिनं बाहेक मेपि न्ह्याहुसिनं नं सफू स्वयदु। सफुतिइ ल्वीकूगु उत्तर अथवा थःपुचःमध्ये न्ह्याहुस्यां स्यूसां उकिया सूचना प्रतिनिधियात कने दु, खै व्याके दु, गुहालि बिइ दु।
६. च्वया बीमागु छु प्रश्न वःसा च्वयूत समय ६० निसे ७० सेकेण्ड तक अवस्था स्वयाःबिइ।
७. सफुतिइ च्वंगु गाथा वा छु खै गुलि पेजय दु धकाः न्यनीगु घडिइ सफूया पेज ल्वीका केनेत १० निसे १५ सेकेण्डया समयतक अवस्था स्वयाःबिइ।
८. च्वया ब्यूगु उत्तरय सुया कारण अपो दइ वयात ३, वयां कमहुसित २, वयाँ कमहुसित १ नम्बर बिइ, थोयां नं कमहुसित नम्बर दइमखु।
९. सयातःगु प्रश्न तथःहुस्यां वा मेर्पित धयाः ल्यया कायदु।
१०. प्रश्न न्ह्याकको दुसां निर्धारित समयस कार्यक्रम कोचाइ।
११. प्रश्नया उत्तर ठीक जू मजू धकाः स्वइपि ५ ह्य भिक्षुपि दइ।
१२. समय सूचित याइम्ह छम्ह दइ।
१३. मुनां गुलि गुलि नम्बर प्राप्त यात धकाः च्वयायंकीम्ह छम्ह दइ।
१४. प्रश्न बोनाः न्यकीगु ज्या भिक्षु अमृतानन्द महास्थविरं याना बिज्याइ।
१५. प्रतियोगिता कार्य संचालनया प्रमुख भिक्षु अमृतानन्द महास्थविर जुइ।
१६. प्रतिनिधि जुयावःपि सकसितं उपहार प्रदान जुइ।
१७. प्रतियोगिताया विचय उपस्थित सकल महानुभावपित च्यापान याकाइ।
१८. प्रतिनिधि जुयावइपिसं ठीक १२।३० बजय आसन ग्रहण याना च्वनेमाः। १ बजय कार्यक्रम शुरू जुइ।

- आनन्दकुटी दायकसभा